

Το αρχικό ψυχολογικό
προφίλ της ηρωίδας
σκιαγραφήθηκε με ακρίβεια,
έτσι όπως το ήθελε
ο συγγραφέας

Της Νόνας Μολέσκυ

Η σκληρή πραγματικότητα των θεατρικών πραγμάτων στην Κύπρο (και σαφώς όχι μόνο στην Κύπρο), όπου οι προσφορά των καλλιτεχνικών δυνάμεων υπερκαλύπτει τη ζήτηση και όπου οι πιθανότητες να σε επιλέξει κανείς όλο και στενεύουν, ωθούν πολλούς ηθοποιούς

στη -σωστή, κατά την άποψή μου, παρόλο το ρίσκο- απόφαση να... επιλέγουν εκείνοι. Να επιλέγουν έργα, ρόλους, χώρους, συνεργάτες, τρόπους να αναπνεύσουν τον αέρα της σκηνής, χωρίς τον οποίο ασφυκτούν.

Στον χώρο του Flea Theatre, η Μάρα Κωνσταντίνου και ο Χρίστος Ζάνος συν-σκηνοθέτησαν την «Ιφιγένεια εν Ουαλλία»

Τυχαίνει μια πρώτη συνάντηση του θεατρικού δημιουργού, σκηνοθέτη ή ηθοποιού, μ' ένα άγνωστο θεατρικό κείμενο να είναι το σημείο εκκίνησης ενός οράματος, να είναι η αφετηρία μίας μακράς πορείας προσέγγισης, ενός νοερού ταιριάσματος, μιας προσαρμογής ψυχοσυνθέσεων καλλιτέχνη και συγγραφέα, μιας αναζήτησης απαντήσεων στον λόγο κάποιου άλλου, στις ερωτήσεις και εσωτερικές ανάγκες που έχουν από καιρό συσσωρευθεί. Ίσως το όνομα της Ιφιγένειας ήταν εκείνο που τράβηξε την προσοχή της Μάρας Κωνσταντίνου στο έργο του Ουαλλίου θεατρικού συγγραφέα Gary Owen «Iphigenia in Splott». Ιφιγένεια ως σύμβολο θυσίας ατόμου για το «καλό» του συνόλου... Μονόλογος μιας νεαρής γυναίκας... Κοινωνικός προβληματισμός... Πάθος της αγανάκτησης... Κάπως έτσι πρέπει να ξεκίνησαν τα πράγματα που οδήγησαν στην παραγωγή του Dream Theatre Productions στον χώρο του Flea Theatre, όπου η Μάρα Κωνσταντίνου και ο Χρίστος Ζάνος συνσκηνοθέτησαν την «Ιφιγένεια εν Ουαλλία» σε μετάφραση Κωνσταντίνου Αγαθοκλέους. Η συνεργασική σκηνοθεσία αποδείχτηκε λογική και

γόνιμη. Ο σκηνοθέτης-δάσκαλος Χρίστος Ζάνος ανέλυσε λεπτομερώς το κείμενο και εντόπισε τις πέντε ενότητες στο μονολογικό θεατρικό του Όουεν σημαδεμένες από τα κομβικά γεγονότα στη ζωή της Effie: η ζωή προ του έρωτα, ο έρωτας, η εγκυμοσύνη, η γέννα, η ζωή μετά την απώλεια του παιδιού, επειδή σε κάθε μία από τις ενότητες οι ψυχολογικές αλλαγές είναι ουσιαστικές και η ερμηνευτική γραμμή οφείλει να τις αποδώσει σχεδόν σε βαθμό μεταμορφώσεως.

Το αρχικό ψυχολογικό προφίλ της ηρωίδας σκιαγραφήθηκε με ακρίβεια, έτσι όπως το ήθελε ο συγγραφέας, ώστε η ατομικότητα να συνυπάρχει με τη σύλληψη του ολοκληρωμένου κοινωνικού τύπου, με την ανάπλαση των γενεσιουργών για τον συγκεκριμένο τύπο κοινωνικών συνθηκών. Η αναλογία του συναισθηματικού και του κοινωνικού στοιχείου τηρήθηκε σε όλες τις ενότητες. Οικονομική μιζέρια, ναρκωτικά, αλκοολισμός, παραβατική συμπεριφορά των νέων ως αντίδραση απουσία κάθε προοπτικής είναι στο στόχαστρο του συγγραφέα. Η αγανάκτησή του δυναμώνει στο κεφάλαιο της γέννας και του θανάτου του νεογέννη-

του, φτάνοντας σε ύψος κατηγορητηρίου για τη σκληρότητα του «κράτους πρόνοιας» που θυσιάζει την κάθε Ιφιγένεια στα γρανάζια του συστήματος.

Η Μάρα Κωνσταντίνου προσέδωσε κινησιολογική φόρμα στις ψυχικές μεταπτώσεις της-ηρωίδας της. Βρήκε τον κώδικα της εξωτερικής συμπεριφοράς της, την αρχική εριστική αντιδραστικότητα του «δεν έχω τίποτα, δεν ανήκω σε κανένα», το σωματικό ξεκλείδωμα, όταν ερωτεύτηκε, τη συνειδητοποίηση της καινούργιας ζωής στο σώμα της, τη σωματικά εκφρασμένη αίσθηση του κενού, τη σκλήρυνση της σωματικής στάσης στο τελευταίο της «κατηγορώ». Η Μάρα Κωνσταντίνου λειτουργεί με περισσή ενέργεια, έτσι που αναρωτιέσαι πώς τη δαμάζει όταν δεν παίζει. Και το οξύμωρον των θεατρικών μας πραγμάτων είναι ότι μια παραγωγή στην οποία τόσα επένδυσαν οι συντελεστές της (Χρίστος Ζάνος, βοηθός σκηνοθέτη Γιώργος Ευαγόρου, εικαστικός Στέλιος Στυλιανού, σχεδιαστής φωτισμού και ήχου Κώστας Χαλαλάμπους) και κυρίως η Μάρα Κωνσταντίνου είναι προγραμματισμένη να παιχτεί μόνο... έξι φορές.

Ιφιγένεια ως σύμβολο θυσίας